

Schubertiada Vilajuïga

David Alegret, tenor
Rubén Fernández Aguirre,
piano

Dissabte 10 d'agost de 2024
20 h

Cançons a partir de *Vint cançons*
de Tomàs Garcés (1901 — 1993)

JOAQUIM ZAMACOIS (1894 — 1976)**
Cançó de la nit de Sant Joan

JOAN LLONGUERAS (1880 — 1953)**
Cançó de la nit d'agost (1947)

FREDERIC MOMPOU (1893 — 1987)
Cançó de la fira (1951)*

EDUARD TOLDRÀ (1895 — 1962)
Cançó de l'amor que passa (1925)

EDUARD TOLDRÀ (1895 — 1962)
Els obercocs i les petites collidores (1915)
Cançó incerta (1927)
Recança (1926)
Canticel (1923)
Cocorococ! (1926)*

HÈCTOR PARRA (1976)**
Illa dels Iliris vermells (primer quadern) (2024)
He trobat les portes closes
Tarda
Filles som d'argila informe (a Apelles Fenosa)
Nocturn
La llet blanca de la lluna
(Estrena mundial)

Cançons a partir de *Vint cançons*
de Tomàs Garcés

XAVIER MONTSALVATGE (1912 — 2002)
Cançó amorosa (1947)*

MANUEL BLANCAFORT (1897 — 1987)*
Cançó de l'amor primera (1950)

EDUARD TOLDRÀ (1895 — 1962)
Cançó de l'oblit (1927)

FRANCESC PUJOL (1878 — 1945)**
Cançó del caminant (1926)

* Obres interpretades per primera vegada a la Schubertiada.

** Compositors interpretats per primera vegada a la Schubertiada.

Aquest programa s'interpretarà sense pausa. Durada aproximada: 70'

Fes-te Amic de la Schubertiada

El teu suport és essencial

El suport als músics joves és part essencial de la Schubertiada i l'Associació Franz Schubert. Aquest compromís pren ara forma amb el programa "Lied the Future", un pla de beques únic en l'àmbit europeu amb un doble vessant pedagògic i d'acompanyament en la inserció en el circuit professional.

Amb el teu suport podem fer créixer aquest nou projecte i la Schubertiada. Consulta en aquest enllaç les modalitats de mecenatge i els avantatges i fes el pas!

www.schubertiada.cat/participa

Associació
Franz Schubert

LIED THE FUTURE

B Sabadell
Fundació

Garcés, Carner...

David Alegret, tenor

L'eix central del recital seran les deu cançons que formen part del llibre *Vint cançons* de **Tomàs Garcés** publicat per primera vegada el 20 de desembre de l'any 1922. Poemari escrit en poc més d'un any, després de la primera estada de Garcés al Port de la Selva, a partir de l'agost del 1921. Així doncs, aquesta màgica villa de l'Alt Empordà no gaire lluny d'on ens trobem, va esdevenir un lloc idíl·lic i font d'inspiració pel poeta.

La particularitat d'aquest llibre és que l'any 1947, vint-i-cinc anys després de la primera edició, se'n va fer ja una quarta edició on a part de publicar novament els poemes, amb una il·lustració de Ramon Rogent (1920-1958) per a cadascun, s'hi van afegir les composicions musicals que, al llarg d'aquells vint-i-cinc anys, compositors emblemàtics, estimats i il·lustres del nostre país havien escrit per a cadascun dels vint textos i que d'aquesta manera inscrivien Garcés en el palmarès de la cançó i el lied catalans. Estem parlant de **Manuel Blancafort**, Narcís Bonet, Joan Comellas, Rossend Llates, Joan Llongueras, Joan Manén, Lluís Maria Millet, **Frederic Mompou**, **Xavier Montsalvatge**, **Francesc Pujol**, Joaquim Serra, **Eduard Toldrà**, Manuel Valls i **Joaquim Zamacois**.

El mateix Garcés va escriure el pròleg d'aquesta quarta edició, on al final de l'escrit ens diu: *"Aquestes són les terres de Vint cançons i amb més o menys persistència, les de tota la meua poesia, i com va escriure J.V. Foix en una crítica improvisada, he copiat sempre el paisatge damunt un vidre glaçat per l'alè del somni"*.

A **Josep Carner** s'ha d'atribuir la responsabilitat directa del despertar en la poesia de Mercè Rodoreda. L'afinitat i la vinculació de Rodoreda amb Carner es produïren per diverses vies i s'afermaren durant l'exili, sobretot mentre ella va viure a París. És per això que hem volgut incloure en el recital un bloc de cinc cançons sobre poemes del Príncep dels Poetes, musicades per **Eduard Toldrà**, precisament un músic amb una estreta vinculació també amb l'Empordà, concretament amb Cantallops, on coincidia molts estius amb Tomàs Garcés i on varen forjar una estreta i coneguda amistat.

L'obra de tots aquests compositors està plena d'elegància, equilibri, lirisme i contenció. Amb un esperit genuïnament mediterrani, van saber musicar en el seu temps i en els temps actuals, com ningú, els poemes de Tomàs Garcés i Josep Carner oferint als versos un fraseig únic i personal a través de les notes, i gaudint d'aquest embriox mutu entre la paraula i la música.

... i Rodoreda

Hèctor Parra, compositor

Amb la composició del primer quadern del cicle de lieder **Illa dels lliris vermells**, dedicat i inspirat pels seus instigadors, el tenor català David Alegret i el pianista basc Rubén Fernández Aguirre, he treballat l'obra de **Mercè Rodoreda** des d'una perspectiva nova per a mi. Després de compondre l'obra orquestral de trenta minuts *La mort i la Primavera* (2021) i un cicle de peces per a contrabaix inspirades en les Flors de debò, aquesta és la meua primera composició on faig cantar textos de l'autora. Fa anys que estic fascinat per la força i la sensibilitat extrema amb què la novel·lista catalana més universal ens fa viure, a través dels seus personatges, la cruessa, la bellesa, el misteri i la futilitat de l'existència. Però la lectura dels seus poemes sento que ens aporta una altra perspectiva, una visió de la condició humana potser més destil·lada i cristal·lina. Així, en cadascuna de les cinc cançons del cicle, és a través de diferents vegetals (heura, roses i lliris a la primera, ombres alzinades a la quarta), o animals (aranyes, mosques i daurades a la segona) que Rodoreda ens fa sentir la por més intensa, la impotència, la ràbia, la melancolia i la depressió o la necessitat de recolliment, d'aïllar-se després d'haver viscut intensos episodis de gelosia o d'amor no correspost. Com no pensar en el llorer de *Mirall trencat* o en les hores sinistres de *La mort i la primavera*? O en la seva relació amb l'Armand Obiols? L'escriptura pianística és envoltent i en metamorfosi constant. I està influïda també per la composició de les meves dues darreres òperes: *Orgia*, forjada amb Calixto Bieito a partir de l'obra de Pier Paolo Pasolini, i *Justice*, preparada amb Milo Rau i amb llibret de l'escriptor congolès Fiston Mwanza Mujila. En *Illa dels lliris vermells* intento que en cada moment, el piano conformi el camp de forces més adequat perquè la veu timbrada i sensible de David Alegret pugui elevar-se i cantar els versos de Mercè Rodoreda amb la seva màxima naturalitat, claredat i precisió.

La cançó central del cicle, la tercera, és potser de natura diferent de la resta, ja que el poema s'erigeix en homenatge a l'escultor català exiliat a París Apelles Fenosa, amic de Rodoreda i artista d'una gran sensibilitat musical. Aquí la poetessa evoca el misteri de la creació escultòrica, deixant-nos entreveure la que és potser l'obra més coneguda de Fenosa, el *Monument à Oradour* (1945), homenatge als 643 habitants d'Oradour-sur-Glane —la totalitat de la seva població— que van morir cremats vius pels nazis el 10 de juny de 1944 a l'interior de l'església d'aquest petit poble de la França central. Així, d'entre les sinistres flames, Fenosa evoca el magnífic cos d'una dona nua i embarassada, que s'inclina cap enrere i estén els braços cap al cel per espantar l'horror i implorar-ne la supervivència, la supervivència de l'espècie: *"Pits rodons, braços enlaire, ja comencem d'existir"*, escriu Rodoreda. *Monument à Oradour* és una obra sublim, amb el seu ímpetu salvador i poder de transmutació, i segons els versos de Rodoreda, Apelles Fenosa és *"l'home que la forma inuoca: com els sospirs d'una boca eixides som de ses mans"*. Així, sobre una nota pedal obstinada en si bemoll, els catorze versos del sonet es despleguen formant un arc vocal continu de dos minuts de durada: *"la música: l'alè de les estàtues"*, deia Rilke.

David Alegret, tenor

Nascut a Barcelona, va estudiar Medicina abans de dedicar-se a la música. Va estudiar al Conservatori Superior de Música de Barcelona i, posteriorment, a la Musik Akademie de Basilea. S'ha especialitzat en el repertori de Rossini i Mozart, i ha cantat *Così fan fan tutte*, *Don Giovanni*, *Die Entführung aus dem Serail*, *La Cenerentola*, *Il Barbiere di Siviglia* o *Semiramide*. També ha interpretat oratori, des de Monteverdi a Honneger, particularment Bach, Händel, Mozart, Mendelssohn i Haydn. El recital de cançó és un format que s'adapta perfectament a les seves facultats vocals i als seus gustos personals; ha adquirit un ampli repertori de compositors com Schubert, Schumann, Beethoven o Strauss. A causa de les seves arrels i la seva identificació amb el gènere, la cançó catalana té un paper important en el seu repertori, i interpreta obres de compositors com Toldrà, Mompou i Joan i Ricard Lamote de Grignon, entre d'altres.

Aquest és el segon concert de David Alegret a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2010.

Rubén Fernández Aguirre, piano

Neix a Barakaldo (Biscaia). Deixeble de Félix Lavilla, s'especialitza en acompanyament de cantants a Viena i Múnic i rep els consells de Wolfram Rieger. Pianista habitual de cantants com Carlos Álvarez, Lisette Oropesa, Ismael Jordi, Sabina Puértolas, David Alegret o Javier Camarena, també ofereix recitals amb Sonya Yoncheva, Martina Serafin o Celso Albello, entre d'altres. Actua en la majoria dels teatres i festivals espanyols, així com en la Staatsoper i el Musikverein de Viena, el Rossini Opera Festival de Pesaro, els Festivals de Savonlinna i Bregenz o la Sala Tchaikovsky de Moscou. Defensor del patrimoni musical, recupera les cinc òperes de saló del sevellà Manuel García i entre la seva discografia destaquen "Granados Songs Integral", "Ametsetan", "Carneriana", "La Seduzione", la integral de cançons d'Antón García Abril i "Ensueños". El seu últim llançament discogràfic "Los cisnes en Palacio" presenta cançons d'Emilio Arrieta.

Aquest és el segon concert de Rubén Fernández Aguirre a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2000.

www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Sabadell
Fundació

Amb el suport de

 **Generalitat
de Catalunya**

Organitzat per

**Associació
Franz Schubert**

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Manel Bertran · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Cullell · Carlos Cusi · Carmen de Robert · Alba Espargaró · Joan Esquirol · Xavier Goicoechea · Jaume Craell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Giovanni Melillo · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Josep Maria Plantada · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

**Desafia les teves expectatives.
Nou Audi Q6 e-tron.**

Autopodium

Girona, Figueres, Olot, Lloret de Mar
autopodiumaudi.com

Emissions combinades de CO₂: 0 g/km – Consum elèctric combinat: 19,4–17,0 kWh/100 km
Les xifres de consum de combustible i emissions de CO₂ es faciliten en intervals perquè depenen de l'equipament del vehicle seleccionat.

Schubertiada
Vilajuïga

Dissabte 10 d'agost de 2024
20 h
Espai Misteri · Deu Aigua
Vilajuïga

David Alegret, tenor
Rubén Fernández Aguirre, piano

Cançons a partir de *Vint cançons* de Tomàs Garcés (1901 — 1993)

JOAQUIM ZAMACOIS
(1894 — 1976)

Cançó de la nit de Sant Joan

Perquè és nit de Sant Joan
hem encès una foguera.
La gent hi dansa a l'entorn,
se sent olor de ginesta
hi ha l'eco d'una cançó
que s'allarga a la verneda.
La flama, sonora, riu
talment un doll d'aigua fresca,
tan alta que no l'apaguen
amb els seus plors les estrelles.

És la nit de Sant Joan,
amiga, és la nit encesa
de corrandes i desig;
mira com la flama espessa
va prenent el fustot vell
i la fullaraca seca.
Dessobre el cant del cucut
i el respir de la verneda
i el tou relliscar del riu,
la teva veu i la meva.

Munta clara la cançó
i va callant la foguera,

les dones tenen un breu
instant de benevolença.
Sota la claror del cel
s'exalta el grill i les herbes
fan més bona olor que mai,
ruixades de lluna plena.
El camí encara és més blanc,
pujant la muntanya negra.

Asseiem-nos al pedrís,
sota la porxada vella.
Demà de bon de matí
irem a missa primera,
quan ens faci el crit del gall
pessigolles a l'orella.
Que tebi l'aire! ¿No sents
el silenci com de seda?
Els estels s'han apagat
però els cucs de llum s'encenen.

Demà de bon de matí
irem a missa primera.
Passarem pels carrerons
fregant les closes finestres,
hi haurà un ventijol suau
i una llum de primavera.
I direm, potser, direm
sense recordar la cendra:
-¡Ai, el goig d'ésser immorals
com la cançó i la foguera!

JOAN LLONGUERES
(1880 — 1953)

Cançó de la nit d'agost

Si dalt dels arbres callava el cucut,
l'aigua emmudia devora les canyes.
Nit sense lluna, silenci del camp,
i les estrelles cobrint la muntanya.
El vent ens duia perdut el gemec
d'alguna guilla llunyana.

El lledoner s'ha amagat rera el pont
i dins la nit s'ha esborrat la dreuera.
Des del pujol veig la barca en el mar
i sento l'aspre perfum de la terra.
Totes les ombres em tapen els ulls
i se m'endú la tenebra.

Si tu volguessis donar-me la mà
i caminessim plegats per les cimes,
els corriols s'obririen, els recs
i la boscúria i l'ocell cantarien.
Si tu volguessis donar-me la mà,
jo et donaria la vida.

I la carena voldríem seguir
i no ens faria paüra la fosca.
Els cucs de llum cremarien d'amor
i en arribar dalt de tot de la costa,
veuríem l'alba que ve de llevant
i les estrelles que es colguen.

FREDERIC MOMPOU
(1893 — 1987)

Cançó de la fira

Els seus tresors mostra la fira
perquè els agafis amb la mà.
Jo sóc cansat de tant mirar
i la meva ànima sospira.

Cotó de sucre, cavallets,
càntirs de vidre i arracades
lluen i salten fent ballades
entre el brogit dels platerets.

El teu esguard ple d'avidesa,
un immoral desig el mou.
¿Cerques un espectacle nou
més amunt de la fira encesa?

Els estels punxen tot el cel.
L'oreig escampa espurnes. Mira
com poc a poc es mor la fira
sota la llum d'aquell estel.

Glateixes per copsar l'estrella?
Ai, que el desig t'estreny el cor!
Mai més voldràs la joia d'or
ni la rialla del titella.

EDUARD TOLDRÀ

(1895 — 1962)

Cançó de l'amor que passa

A l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven.
L'una té la trena d'or,
l'altra és bruna i solellada,
la més xica duu la llum
dels estels a la mirada.
Amor passava de llarg;
amor
rialles i fressa d'ales

La primavera ha arribat
i el cel és color de plata.
Els crits dels ocells són curts
i espessos com la pinassa.
La veu de es noies és
ondulant com una flama.
Amor passava de llarg;
amor
rialles i fressa d'ales.

Si un sospir sembla l'oreig,
el cant fa remor d'onada
i l'aire és més fresc i fi
que l'arena de la platja.
Rera el taronger hi ha el mar
i el cant fa remor d'onada.
Amor passava de llarg;
amor
rialles i fressa d'ales.

Les donzelles van cantant
amb una veu prima i clara.
La riera s'ha aturat
per escoltar la tonada.

Les noies criden l'amor
mentre la tarda s'escapa.
Amor passava de llarg;
amor
rialles i fressa d'ales.

La trena, el llavi, l'esguard
s'encenen sota les branques.
Primavera va dictant
la musica i les paraules:
a l'ombra d'un taronger
tres minyonetes cantaven...
¡Amor, no passis de llarg;
amor,
posa un bes a cada galta!

EDUARD TOLDRÀ

(1895 — 1962)

Josep Carner (1884 — 1970)

Els obercocs i les petites collidores

Diu Iris a Myrtila:

–Oh, amiga, jo no sé!...

Tants obercocs hi deixes
damunt l'obercoquer?

–Oh, Iris, prou m'agrada
menjar-ne a torbellins
i sentir l'or alegre
com raja boca endins.

Mes arriba el mal temps
i prop del flam furient,
jo sento en la teulada
dansar teules i vent,

i em plau quan nostra mare,
veient-nos entristits
i com freguem els nassos
i com bufem els dits,

ens dugui riolera,
quan cau la neu a flocs,
un pot amb confitures
de préssecs o obercocs.

Josep Carner

Cançó incerta

Aquest camí tan fi, tan fi,
qui sap on mena!
És a la vila o és al pi
de la carena?
Un lliri blau, color de cel,
diu: vine, vine!
Però: no passis! –diu un vel

de teranyina.
Serà dreuera del gosat,
rossola ingrata,
o bé un camí d'enamorat,
colgat de mata?
És un recer per adormir
qui passi pena?
Aquest camí tan fi tan fi,
qui sap on mena?

Qui sap si trist o somrient
acull a l'hoste?
Qui sap si mor sobtadament
sota la brosta?
Qui sabrà mai aquest camí
a què em convida!
I és camí incert cada matí,
n'és cada vida!

Josep Carner

Recança

Qui sentís, renovellat,
per la bruixa entesa,
aquell gust precipitat
de la juvenesa;
pluja i vent arremorat,
i l'acàcia en tot esclat
i deixant per l'empedrat
florida estesa!

Ah, l'anar sota l'aiguat
com fent-li escomesa,
d'un sonet mig començat
en l'embriaguesa,
i amb paraigua foradat,
i la lluna pel forat,
i rient a mon costat
una noia encesa!

Qui sentís, renovellat,
per la bruixa entesa,
aquell gust precipitat
de la juvenesa!...

Josep Carner

Canticlel

Per una vela en el mar blau
daria un ceptre;
per una vela en el mar blau
ceptre i palau.

Per l'ala lleu d'una virtut
mon goig daria
i el tros que em resta, mig romput,
de joventut.

Per una flor de romaní
l'amor daria;
per una flor de romaní
l'amor doní.

Josep Carner

Cocorococ!

Eulària, noble dama,
és reposant al llit;
hi ha vora seu la fosca,
la pau i un feble crit.

Les coses de la casa
amb un llenguatge mut
es parlen del misteri
i la dolçor que ha dut.

-Un altre -diu el sostre-,
que no em serà constant.
-Un altre -diu la llinda-,
que em deixarà cantant.

-Ell, que m'ignora encara,
-diu el roser flairós-
escamparà mes roses
sobre un cabell tot ros.

Dins ses humides nines,
medita el gos, content:
- No tindrà por de l'ombra,
farà fugí el dolent!

I en l'alta nit profunda
hom sent el gall cofoi
que diu a les estrelles:
- Cocorococ! És noi!

HÈCTOR PARRA

(1976)

Mercè Rodoreda (1908 — 1983)

Illà dels lliris vermells

He trobat les portes closes

He trobat les portes closes,
l'herba negreja al llindar,
amb calma l'heura matà
els meus rosers sense roses.

On se'n van totes les coses
d'ahir, d'avui, de demà?
Me les pren la teva mà.
I tu, que mai no reposes,

ànima, amb ton desesper
encimbellada en un quer
on tota tristesa puja,

t'aboques al teu desert
com un lliri bocaobert
batut pel vent i la pluja.

Tarda

Aquesta aranya sinistra,
poderosa en els racons
amb els ulls massa rodons
dalt del cap de color bistre,

espera mosques que topen
contra els vidres a l'atzar...
Són plenes d'enyor de mar
les aixetes que degoten.

En cuines mig despintades
hi ha daurades esventrades
amb julivert al musell.

I un núvol color de cigne,
navegant pel cel benigne
es disfressa de vaixell.

Filles som d'argila informe (a Apel·les Fenosa)

Filles som d'argila informe
grisa i freda com el món.
Un pur misteri ens infon
el deliri d'ésser forma.

Pits rodons, braços enlaire,
ja comencem d'existir
sota llunes altes i,
immòbils, enllà de l'aire.

Així que s'omple de vida
nostra faç foscament crida
i esguarda amb ulls inhumans

l'home que la forma invoca:
com els sospirs d'una boca
eixides som de ses mans.

Nocturn

Entre jardins caminava:
vetllaven hores i nit,
l'ullal negre del neguit
i el cranc de l'angoixa blava.

Els nervis arbrats crispava
la llum groga d'un fanal.
L'ombra alzinada del mal
tots els estels abrusava.

Veia mans tancant finestres,
enfebrades i maldestres,
i amorfes cares de fang.

Mentre en la nau del teu ventre
el dolor es formava, entre
espesses ones de sang.

La llet blanca de la lluna

La llet blanca de la lluna
me la bec a poc a poc.
Devoro flors d'una a una,
entaulada, com per joc.
D'enveja, un núvol s'esberla.
Gotes de color de perla
m'esquitxen nas i cabells.
I me'n vaig. Poso la lleva
i em tanco dintre la meva
illa dels lliris vermells.

Cançons a partir de *Vint cançons* de Tomàs Garcés

XAVIER MONTSALVATGE
(1912 — 2002)

MANUEL BLANCAFORT
(1897 — 1987)

Cançó amorosa

Voldria ser mariner
i dur-te a la meva vora;
la vela iria pel mar
com un cavall blanc que corre,
el vent posaria olor
de fonoll entre les cordes
i l'ona es faria enllà,
deixant el camí a la proa.

Passarien els vaixells
fent voleiar les banderes.
—¿Mariners, cap on aneu,
cap on aneu tan de pressa?
¿Potser cerqueu un tresor
perdut en la mar deserta?—
Passarien els vaixells
fent voleiar les banderes.

Jo els veuria com se'n van,
sense mica de recança.
Els teus ulls són mon tresor,
poc he de cercar-ne d'altre.
¡Quina joia, al teu costat,
veure la terra allunyar-se
i seguir en les nits d'agost
les estrelles que es desmaïen!

On tu giressis l'esguard
el vent els hi portaria,
t'escoltarien la veu
els peixos i les gavines
els focs ardents de Sant Telm
a dalt dels pals s'encendrien
i veuries que al teu pas
la terra i el mar sospiren.

Cançó de l'amor primera

Ai, amor primera, dolç defalliment,
paraula poruga sota les estrelles!
Cada ocell llençava el seu crit ardent
acariciant les teves orelles.
Ai, amor primera, dolç defalliment!

Cada ocell et deia: Serà teu el món,
naixeran les flors a la teva vora.
Amb un batec d'ales la boirina es fon,
sota el lledoner la font ja no plora.
Cada ocell et deia: Serà el teu món.

Amb una paraula tot canviarà,
misteri joiós de la vida. Vina
—et deia l'amor— i dona'm la mà.
Entre les herbetes del camí, camina.
Amb una paraula, tot canviarà.

¡Ai, amor primera, llimoner florit,
llavi roig i fresc com una rialla!
Amb el teu perfum sospira la nit,
la riera riu i l'arbreda calla.
Ai, amor primera, llimoner florit!

EDUARD TOLDRÀ
(1895 — 1962)

Cançó de l'oblit

Boireta del matí,
escama't una mica;
esborra el turó verd,
amaga la masia,
les canyes del camí
i l'ombra de l'eixida.

Boireta del matí,
melangiosa i tendra!
Atura l'oratjol,
allunya la pineda,
i mulla mar endins,
les cofes i la vela.
Boireta del matí,
emboira'm la mirada.
Ets dolça com l'oblit.
Adéu, la vinya clara!
¡Que lluny, l'alè del mar
i els brucs de la muntanyana!

FRANCESC PUJOL
(1878 — 1945)

Cançó del caminant

A punta d'alba me'n vaig,
l'estrella del dia em mena:
clara i blanca, pel damunt
de la mar i de la terra.
El peu trepitja amb delit
i el cor dins el pit batega.
Adéu, riera gentil,
l'estrella del dia em mena!

S'acosta el sol per llevant
i tots els estels apaga,
però en el cel del matí
una llum hi crema encara.
Els meus passos se n'hi van,
se me n'hi va la mirada.
Adéu, romaní del bosc,
no m'ajupiré a aplegar-te!

Damunt el roure i el pi
els ocells canten i volen.
La muntanya l'han vestit
els brucs i la farigola,
i les vines fan claror,
i el llangardaix s'hi retorça.
Lla baix, perduda i roent,
l'estrella del dia plora.

A punta d'alba me'n vaig,
el bastó per companyia.
Enrera deixo el xiprer,
enrera deixo la vinya.
Ni escolto el cant dels ocells,
ni la riera que llisca.
El meu cor vol abastar
l'estrella del dia.

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 21 al 29 de juny 2025
del 23 al 31 d'agost

HOHENEMS

del 26 d'abril al 4 de maig 2025
del 10 al 14 de juliol / de l'1 al 5 d'octubre

Recitals de Lied - Recitals de Piano - Concerts de Cambra

Magda Amara, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Andreas Bauer Kanabas, Belcea Quartet, Guillaume Bellom, Ian Bostridge, Ammiel Bushakevitz, Gautier Capuçon, Renaud Capuçon, Helmut Deutsch, Daniel Dodds, Anton Doppelbauer, Julius Drake, The Erlkings, Till Fellner, David Fray, Michael Gees, Geister Duo, Christian Gerhaher, Boris Giltburg, Goldmund Quartett, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Raphaela Gromes, Mark Gruber, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Viviane Hagner, Marc-André Hamelin, Samuel Hasselhorn, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Franziska Hölscher, Liviu Holender, Gerold Huber, Andrei Ionita, Victor Julien-Laferrière, Lucas und Arthur Jussen, Christiane Karg, Suyoen Kim, Julia Kleiter, Felix Klieser, Katharina Konradi, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Adrien La Marca, Lukas Lemcke, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Sophie Lücke, Katja Maderer, Mandelring Quartett, Sebastian Manz, Malcolm Martineau, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Ludwig Mittelhammer, Catriona Morison, Fabian Müller, Patrizia Nolz, Novo Quartet, Pavel Haas Quartett, Francesco Piemontesi, Theo Plath, Christoph Prégardien, Julian Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Sophie Rennert, Lukas Rommelspacher, Pauline Sachse, Fatma Said, Nemorino Scheliga, André Schuen, Schumann Quartett, Simply Quartet, Sitkovetsky Trio, Lukas Sternath, Yaara Tal & Andreas Groethuysen, Dominik Wagner, Amadeus von Wiesensee, Noa Wildschut, William Youn, Paul Zientara

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

AGRAÏMENTS

Amb el suport de

Col·laborador principal

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Ajuntament de Barcelona

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Vilajuïga

L'aigua amb uns punts de gas

Gràcies a

Mitjans col·laboradors

Bisbat de Girona · Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Agraïment Amics de la Schubertiada

Agraïm la seva col·laboració als Amics de la Schubertiada: Jordi Roch (President d'honor) · Pere Armadàs · Josefina Bas · Jorge Binaghi · Jaume Braut · Manuel Capdevila · Susanna Capdevila · Rosa Maria Culléll · Carlos Cusí · Carmen de Robert · Manel Bertran · Alba Espargaró · Xavier Goicoechea · Jaume Graell · Clòria Cutiérrez · Pilar Maier · Fernando Marín · Joan Ocaña · Maria Teresa Ollé · Clòria Renom · Gràcia Rodríguez-Illescas · Manuel Terrazo

Organitza

Associació
Franz Schubert

www.schubertiada.cat